

niasta miehittivät "taemman viivytykslinjan" Suulajärven keskiosan korkeudelle. (Mahdollisesti Hornin huvilatien tasalle JM).

2. komppanian sotapäiväkirjaa täältä ajalta ei löytynyt Sota-arkistosta, mutta pataljoonan sotapäiväkirjan mukaan " 2.K:n oli vetäydyttävä käsketyssä suunnassa purolinjalta" (Hämeenkyllän tien suunnassa Avo-oja linjalta Alakylään JM).

Jatkosodan Historia kertoo asiasta seuraavasti: "Maj Loimu aikoi ensin vetäytyä Avo-oja linjalle puolustukseen, mutta vihollisen painostamana pataljoonan voimat jatkoivat sieltä vetäytymistä Alakylään". (Toisin sanoen pataljoona ei uskaltanut taistelukokemukseen edes vihollisen varovaisesti etenevän karkikomppanian kanssa. Puna-armeijan jv-komppanian määrävahvuus oli vain 60 miestä JM).

Puoliltapäivin ev Björkman käski kapt Horten "viemään" ErP 13:n takaisin "purolinjalle", josta se oli vetäytynyt. T-26 psv-joukkue ja kaksi jv-joukkuetta 1./ErP 13:sta sekä pataljoonan sotapäiväkirjan mukaan 3./ErP 13 lähtivät etenemään psv:jen tukeamana kohti Liikolaa. Hyökättyään parisataa metriä, kohtasi osasto vihollisen, jv-joukot jättäytyivät jälkeen, vaunujen edetessä Hyrilän risteyksen tasalle odottamaan jalkaväkeä. Vaunuja kohti avattiin pst-tuli, jolloin osa vaunuista väistyi metsään, osan palatessa noutamaan pysähtyneitä jv-miehiä. Kapt Horten kehoituksesta miehet lähtivät etenemään vaunujen mukana Hyrilän tienhaaran tasalle, josta hyökkäystä jatkettiin sata metriä. Tämän jälkeen tuli maj Loimu keskeyttämään hyökkäyksen, kun todettiin vihollisen olevan vastassa "hyvin vahvoim voimin".

(Olihan sieltä päivänmittaan tulossa jopa kahden divisioonan joukot peräkkäin, mutta siinä vaiheessa vastahyökkäyksen edessä oli vasta JR 381:n pst-tykeillä vahvennettu karkikomppania JM).

Vastahyökkäysyrityksen jälkeen 1. komppania jäi joksikin aikaa "uudelle viivytykslinjalle" Liikolan - Kanneljärven tien risteyksen ????, (Näin 1.K:n sotapäiväkirjassa mainitaan, tarkoitaneen Rintkaa JM), korkeudelle tien oikealle puolelle panssarien tukeman puolustukseen. Komppanian tehtävänä oli viivyttää ainakin puoli tuntia ja vetäytyä sen jälkeen metsiä pitkin Maisniemen - Haasniemen kannakselle. 2. ja 3. komppania aloittivat vetäytymisensä Haasniemeen heti vastahyökkäysyrityksen jälkeen.

ErP 13 häipyi Alakylästä, vihollisen painostamatta, jättäen Os Horten sivustan avoimeksi, jonka johdosta osasto oli jäädä mottiin. Kapt Horten klo 16.30 lähettämä yhteyspartio ei tavannut sieltä enää maj Loimua eikä tämän pataljoonaa.

Yläkylän - Hötsölän suunnalla lähetti kapt Horte klo 7.20 vänr Lindenin T-26 joukkueen Hötsölän tienhaaraa puolustavien pioneerien tueksi. Tienhaara maasto oli jo neuvostojoukkojen hallussa. Klo 9.15 käski ev Björkman ltn Pohjanlehdon T-26 joukkueen Lindenin avuksi. Klo 9.30 lähti kapt Horte knto-vaunuineen, kahden pioneerijoukkueen kanssa, johtamaan apujoukkoa. Osaston edettyä 400 metrin päähän Hötsölän th:sta, alkoi taistelukokemus vihollisen kanssa, joka avasi tulen tien itäpuoleisesta metsästä.

Os Horte hyökkäsi kolmella vaunulla maantien suunnassa, kolmen vaunun edetessä metsän puolelta Hötsölän tien suuntaan pioneerien toimiessa vaunujen suojamiehinä. Osasto valtasi tienhaaramaaston vihollisen vetäytyessä aukean eteläpuoliseen maastoon, aloittaen sieltä kiivaan tulituksen pioneerien ryhtyessä kiinnittämään vaunun perään viholliselta jäänyttä tykkiä. Kaksi vaunua ja pioneereja hyökkäsi tulittajien kimppuun, jolloin ne kokoontuivat ja lähtivät marssimaan kohti risteystä heiluttaen valkoista kangasta. Taistelusta kuumentuneet suomalaiset avasivat